

Трийсет и шеста глава

Вестите, които ми съобщиха Винко Станс и Инко Нитс бяха страшни за мен. Когато тръгнахме към вратата на рая не си представях какво може да ни чака отвъд нея. А отначало всичко беше наистина като в рай. Ранкодом и неговите поля за мен и нашите хора бяха рай. Никой друг, освен мен, сега все още не знаеше, че страшните същества са по-страшни, отколкото мислехме, че успокоението, което настъпи благодарение на моите думи, няма да бъде трайно. Скоро хората трябваше да узнаят, че и в Ранкодом не са в безопасност. Все пак имах доверие на Винко Станс и знаех, че той ще направи всичко, за да попречи на страшните същества да вземат силите ни.

Докато още бяхме в стаята с Инко Нитс и брат му, Монти Кол, Винко Станс ми каза:

- Както ти казах преди няколко дена, трябва да предприема една страшна стъпка. Ще се върна в миналото и ще променя нещо съвсем малко в едно страшно същество. Както знаеш, всички същества, и хората, и животните, и другите същества, които не са хора, но по много неща приличат на тях, са създадени от Бог. Когато той създал първите живи същества, поставил в телата им безброй невидими частици, които могат да вършат работа повече от всички светещи плочи в Ранкодом. Бог е много по-мъдър от хората. Мъдростта на хората не може да се сравни с Божията. Ние сме едnodневки в сравнение с Бог. И Вселената е толкова огромна, че не можем дори да си представим какви са размерите ѝ. А Бог вижда всичко – и цялата вселена, и всички времена едновременно. За нас времето тече, за него – не. Но колкото и да са нищожни

нашите познания и колкото да е безумна нашата мъдрост, ние сме създадени от Бог и всичко, което вършим, е по волята на Бог. Тези малки частици, за които ти разказах и преди, те са Божията воля, в тях са запомнени безбройни списъци с нареждания, които изпълняваме, без да знаем, че това са Божи нареждания. Някои същества, каквито са страшните същества, преди много векове, са успели да разгадаят тайната на тези невидими частици. Те създали такива сечива, с които могат да се виждат тези невидими частици и да се четат нарежданията, запомнени в тях. Наши учени са успели да направят също такава сечиво, дори по-добро от тези на страшните същества. С негова помощ може да се променя точно определено нареждане от безбройните нареждания, записани в невидимите частици, поставени от Бог в човешките тела и в телата на всички живи същества. Това не е редно, защото Бог е дал тези нареждания и никой няма право да ги променя. Но ние сме изправени пред заплахата силите ни да бъдат отнети от страшните същества. Никой от нас не е убеден, че такава е Божията воля. Затова ще извърша този страшен грях, за който ще поема отговорност, и ще променя едно нареждане в тялото на едно страшно същество. Това страшно същество ще стане баща на друго страшно същество, което трябва по нареждане на велможите на страшните същества, да промени нарежданията, запомнени в тялото на дъщерята на жупана. А твоят син и дъщерята на жупана ще изпълнят най-важните задачи в борбата със страшните същества. Ето защо, за да се появят, трябва да променя нещо съвсем малко и в миналото във вашия свят. Тогава в течението на времето ще настъпят незабележителни промени, които в сегашното време ще доведат до появата на дъщерята на жупана и на твоя син.

Тези думи ми прозвучаха дори по-страшно от

вестта, донесена от Инко Нитс. Загубих всякакъв дар слово и не можех да кажа и дума. Само бях отворил уста, за да се опитам да говоря, но не успях да издам нито звук. Сякаш бях онемял.

Инко Нитс ме погледна в очите и каза на странния си език нещо, което разбрах мигновено, без да ми помага Винко Станс:

- Всичко, което чу, е много страшно за теб. Но още по-страшно ще е за твоите хора. Жупанът може да запази спокойствие, но това няма да помогне на останалите. Затова не му разказвай все още тези ужасни неща. Той е мъдър човек, но истината, която ще научи, може да го срази и той да изгуби силата и влиянието, което има върху вашия народ. А за нас е по-важно той да води народа си и да бъде уверен. Затова му кажи само, че управата на Алтре Мунс е загрижена, след като е разбрала, че вашите хора са гледали живи картини със страшните същества, и изпраща войската, за да се успокоят напълно вашите хора, като видят, че някой се грижи за тяхната защита.

Понечих да му кажа, че ще предам тези думи на жупана, но видях, че Инко Нитс вече е разбрал какво ще кажа. Той кимна одобрително и продължи:

- Когато се върнеш тази вечер в своята стая, запиши на светещата си плоча всичко, което се е случило досега. Винко Станс, преди да се върне в миналото, ще запамети на своята светеща плоча записаното от теб. Когато настъпят промените, на твоята светеща плоча ще са записани по-различни неща. Но на светещата плоча на Винко Станс написаното от теб ще остане непроменено.

- Как ще се запази? - попитах аз.

- Сечивата, които ще върнат Винко Станс в миналото и обратно, запазват всичко, което е свързано с него, непроменено – отговори ми Инко Нитс. - По този

начин и написаното от теб сега няма да се промени на неговата светеща плоча. Тогава той ще ти покаже какво си писал. Но може и да не му повярваш. Затова напиши нещо, което трудно може да бъде измислено от друг.

- Не знам какво да бъде – казах аз.

- Ще ти дойде на ум, щом помислиш малко – успокои ме Инко Нитс.

Тогава Винко Станс стана и каза, че е време да се върнем в голямата стая при другите.

Когато влязохме в голямата стая, мъжът, който показваше сечивата и обясняваше как да си служим с тях, беше приключил за този ден и аз чух последните му думи, че на следващия ден ще продължи да ни показва сечивата.

Всички започнаха да се разотиват. Аз се приближих до жупана и понечих да му разкажа за това, което чух от Инко Нитс.

Жупанът ме погледна и каза:

- Чул си нещо ужасно. Не умееш да криеш.

- Така е – отговорих аз. - Но се надявам само ти да си толкова проникателен.

- Не забелязах някой да те гледа изпитателно – успокои ме жупанът. - А сега ми разкажи какво чу от тези странни мъже.

- Тези мъже са войници – обясних на жупана. - Те служат във войската на този свят, който се нарича Алтре Мунс. Управата на Алтре Мунс дочула, че сме видели живи картини със страшните същества и, за да се успокоят напълно хората ни, изпращат в Ранкодом войници, за да ни пазят от страшните същества. Тези войници са много опитни и от тях страшните същества се боят.

- Значи тези страшни същества не са толкова страшни – каза жупанът, - след като се боят от хора.

Тогава обясних на жупана:

- Войниците на Алтре Мунс имат такива сечива, с които не пускат страшните същества да се приближат. Когато някое от тях се опита да приближи, това сечиво го изпраща обратно там, откъдето е тръгнало.

- Значи можем да сме спокойни – каза жупанът. - Само че не знам защо изглеждаш толкова уплашен.

